

una die à piratis occisus. Erat quidè ingès loci illius pos-
sessio sed malachias solo cõfetus loco scõditas possessio-
nes & terras alteri cessit. Siq; de à tpe quo destructu est mo-
nasteriũ, nõ defuit q; illud teneret cum possessionibus suis.
Nã & cõstituebant per electione, etiã & abbates appella-
batur: seruantes noie (cũ nõ re) q; olim extiterat. Cumq;
suaderet multi nõ alienare possessiones, sed totũ simul reti-
nere sibi: nõ acquiescit paupertatis amator: sed fecit eligi
iuxta more q; eas teneret: loco (ut p̄ diximus) retẽto sibi &
suis. Et fortassis cõsultu? (ut post apparuit) itegru? retinuit
set, si nõ magis suæ. p̄p̄cessit hũilitati, quã paci. Itaq; ex
mandato p̄ris Imanj assumptis secu? dece circiter fratrib;,
uenies ad locũ cepit ædificare. Vbi quadã die cũ in secu-
ri ipse fecerit, casu ex operarijs un? illo uibrãte in aera se-
curim locũ incaute occupauit quo istus destinabat: & ce-
cidit sup sp̄m dorũ eius, tãto utiq; impetu, quãto ille cor-
uatu impingere ualuit. Corruit ille, accurrere oēs: putãtes
aut percussum ad mortẽ, aut mortuũ. Et tunica quidẽ scis-
sa summo usq; deorsum homo eodẽ illũxus inuẽtus est: tã
modice & summatim perstricta cute ut uix in superficie ue-
stigiũ appareret. Stabat hõ incolumis quẽ securis prostra-
uerat: inuẽtib; & stupẽtib; qui circumstãbat. Vñ & facti
alacriores: p̄optiores exinde ad opus inuẽti sunt. Et hoc
mitiũ signorum malachia. Porro oratorium intra paucos
dies consummatum est de lignis quidẽ leuigatis: sed apte
firmiterq; cõtextũ, opus scoticũ, pulchru? satis. Et exinde
seruif deo in eo sicut in diebus antiquis: simili quidẽ deuo-
tione, cũ nõ parũ numero. Præsuit malachias loco illi tem-
pore aliquãto, p̄re Imario ita constituẽte: ipse restor, ipse
regula fratri. Legebãt in uita ei? quõ cõuersatione: & ipse
ante illos p̄ibat iustitia & sc̄itate corã deo: nisi q; p̄ter in-
stituta cõia, multa singulariter sc̄iebat, in qb? poti? p̄ibat
sc̄is: & aliorũ nemo illũ poterat ad tã ardua seq. Eo t̄pis &
eo loci quidã infirmabat. Cui assistes diabol? & aperte lo-
quens suggererat ne unquã crederet monitis malachia:
sed si intraret ad se cultello cũ peteret & occideret. Quo co-
gnito q; illi ministrabãt ipso infirmo p̄dẽte, uerbũ perferũt
ad malachia p̄municites. Ad ille solita arma orationis ar-
ripies: impauit hostẽ aggressus: & infirmitatem fugat &
dãmonẽ. Erat autẽ nomẽ uiro Malchus. Frater est iste fm
carnẽ Xp̄iani n̄i mellifontis abbatis: ambo enim supersti-
tes adhuc sunt, sibi in spiritu modo germaniores. Nam ille
ut liberatus est, continuo non ingratus, loco eodẽ conuer-
sus ad dñm: habuit simul animiq; mutauit. Et cognouit
re fratres maligñũ inuidere bonis eorum: & ædificati sunt
facti de reliquo cautiore. Clericũ nomine michaelẽ dy-
sentaria laborantem, & desperatẽ: mittens ei aliquid de m̄a
sua, eodẽ loco sanauit. Secũdo eundem ipsum grauissi-
ma infirmitate correptũ: & corpore pariter curauit & m̄e-
to, illico enim adhãsit deo & malachia seruo eius, timens
ne deterior aliquid sibi cõtingeret, si denuo ingratus tãto
inueniret & beneficio & miraculo. Et nunc ut audiuimus
præfuit cuidã monasterio sito in partibus scoticis: & hoc no-
uissimũ om̄ quẽ ille fundauit. Pro huiusmodi augetebat
iudicẽ & opinio & cõgregatio malachia: & grande ei no-
mẽ intus, & foris: nõ tñ re grandis. Nempe p̄bi demoraba-
tur etiã factus ep̄s: q; locus esset uicinus ciuitati.

Acabat tñc t̄pis ep̄alis sedes, & iã uacarat: mala-
chia nolente ascẽtente. Siq; de ipm elegerãt. Per-
sistentibus tñ illis tandẽ aliqñ cessit: accedẽte ad
uim faciendã mandato magistri sui, necnõ & me-
tropolitani. Tricesimo ferme ætatis suæ anno malachias
cõsecrat? ep̄iscopos introduci cõnereth: hoc enim nomẽ
ciuitatis. Cũ autẽ cepisset pro officio suo agere: tñc intel-
lexit homo dei nõ ad homines sc̄i, sed ad bestias destinãtũ.
Nusquã ad huc tales expertus fuerat in quãtũq; barba-
ric. Nusquã reperat sic p̄ternos ad mores, sic ferales ad r̄i-
tus, sic ad fide impios, ad leges barbaros, ceruicofos ad di-
sciplinã: spurcos ad uitã. Xp̄iani noie: re p̄gani. Non deo-
citas, nõ primitias dare, nõ legitima inire cõiugia, nõ fa-
cere cõfessiones: p̄nitentias nec qui peteret, nec qui da-

ret iueniri. Ministri altaris pauci admodũ erãt. Sed em̄ qd
opus plurimũ, ubi ip̄a paucitas iter laicos p̄pe modũ ocio-
sa uacaret: Nõ erat q; de suis fructificaret officijs in popu-
lo nequã. Nec em̄ in ecclesijs, aut p̄dicãtis uox aut cãtã-
tis audiebat. Quid faceret athleta dñi? Aut cedẽtũ turpi-
ter: aut piculose certãdũ. Sed q; se pastorẽ non mercenariũ
agnoscebat: elegit stare quã fugere, parat? & aiã dare p̄
oib; si oportuerit. Et quãquã ocs lupi. & oues nullæ: ste-
tit in medio luporũ pastor intrepidus: oimodis argumẽto
suis quõ faceret oues de lupis. Monere cõiter, secreto ar-
guere, flere p̄ singulos: nunc asperere, nũc leniter cõuenire,
prout cuiq; expedire uidebat. In quib; p̄ hęc min? profes-
sisset: cor cõtritũ & hũilitatũ offerebat p̄ eis. Quoties non
stes totas peruigiles duxit: extẽdẽs man? in oratiõis. Et cũ
uenire ad ecclesia nolent, per uicos & platẽas occurrebat
inuitis: & circũiens ciuitatem perquirebat anhelus quem
Christo acquireret. Sed & foris rura & oppida nihilom̄is
nus sepius percurrerebat, cum sancto illo comitatu discipu-
orum suorum: qm̄ nunquã decrant lateri eius. Ibat & cro-
gabatur uel ingratis cœlestis tritici mensura. Nec ueliebat
equo, sed pedes ibat: & in hoc uirũ se apostolicũ probans.
Iesu bone quanta passus est pro nomine tuo bellator tuus
à filijs sceleratis, quanta sustinuit ad his ip̄is, quibus. & p̄
quibus loquebat bona tibi: Quis digne exprimat in quã-
tis uexatus, quibus affectus sit contumelijs, quibus iniu-
rijs laceratus, quoties lassat? in dĩa, quoties afflicto? in frige
& nuditate: Attamen cum his qui oderunt pacem
erat pacificus: instans nihilom̄is opportune importu-
ne. Blasphematus obsecrabat: iniuriatus opponebat seu-
tum patientia, & uincebat in bono malum. Quidni uicis-
ser: Persecrãuit pulsans: & fm promissionẽ tandẽ aliquã-
do pulsanti apertũ est. Quomodo poterat nõ sequi qd ue-
ritas p̄nunciãuerat secuturũ: Dexterã dñi fecit uirtutẽ:
q; os dñi locutũ est ueritatem. Cessit duritia, quicuit bar-
baries, & dom? exasperãs paulatim lenit, cecidit paulatim
corruptionẽ admittere, recipere disciplinã. Fuit de me-
dio barbaricæ leges, romanæ introducuntur. Recipiuntur
ubiq; ecclesiasticæ cõfuetudines, cõtrariæ reiciunt. Rẽcãdĩ
ficant basilicæ: ordinãt clerus in illis: sacramentorũ rite so-
lenia celebrant. Confessiones sunt, ad ecclesia cõueniunt
plebes: cõcubinatus honestat celebratas nuptiarum. Pos-
tremo sic mutata in melius orat uodẽ illi genti conue-
niãt, qd dñs per prophetã dicit. Qui añ nõ ppl̄s me? nũc
populus meus, q; Cõtingit post annos aliquot destructũ ciuitã-
tatẽ a rege aquilonaris partis uerbis: q; ab aq̄lone pan-
dis oẽ malũ. Et forte malũ illud bene uentibus bonũ fuit.
Quis scit enim si tali flagello deus delere uoluit mala anti-
qua populi sui: Istiusmodi malachias necessitate compul-
sus: & ipse exiit cum turba discipulorũ suorũ. Nec octofus
exitus eius. Hac occasione monasterium Ibracense con-
structũ est: cũtẽ illo malachia cũ suis numero centũ uiginti
fratrib;. Ibi occurrit ei Cormarcus rex: r̄e est qui oli-
a regno pulsus sub cura malachia de m̄a eodẽ cõsolationem
accepit. Et locus ille situs in regno eius. Gausus est rex us-
so malachia, se & omnia sua expones ei, & his qui cum eo
erant: utpote nõ ingratus, nec immemor beneficii. Addu-
sta incõtinenti animalia multa ad usus fratru: multa in su-
per in auro & argẽto ad sumptus ædificiorũ p̄ regia libe-
ralitate collata. Ipse quoq; erat intrans & extens cũ eis se-
dulus & officiosus: habitus quidem rex: sed ad usũ discipulũ
malachia. Et benedixit loco illi dñs, p̄pter malachia: & in
breui factus est magnus, r̄ebus, possessionibus, & personis.
Vbi uelut de nouo inchoãt: legẽ & disciplinã quã alijs im-
ponebat, magis ipse portabat ep̄iscopus & magister. Ipse
in ordine uicis suæ coquimẽ ministerio seruiebat: ipse fra-
trib; cũ recubarent ministrabat. Inter secedentes sibi nõ
uicẽ fratres ad cantãdũ legendũue in ecclesia nõ se p̄æ-
teritĩ patiebat: strenue imples & ipse officiu loco suo tam-
quã unus ex illis. Sanctæ paupertatis nõ modo participẽ,
sed & principem se exhibeat: plus p̄cipue super omnes
abundantiũs æt. uis. autens.